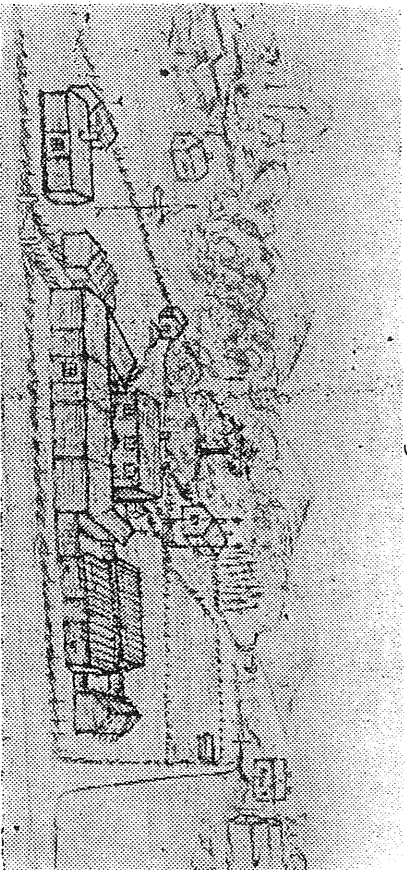

Å. N. 7. 10/10 1928.

Disastiftelsens bebyggelseplan nu fastställd

Riksantikvarien behandlade på tisdagen
ärendet.

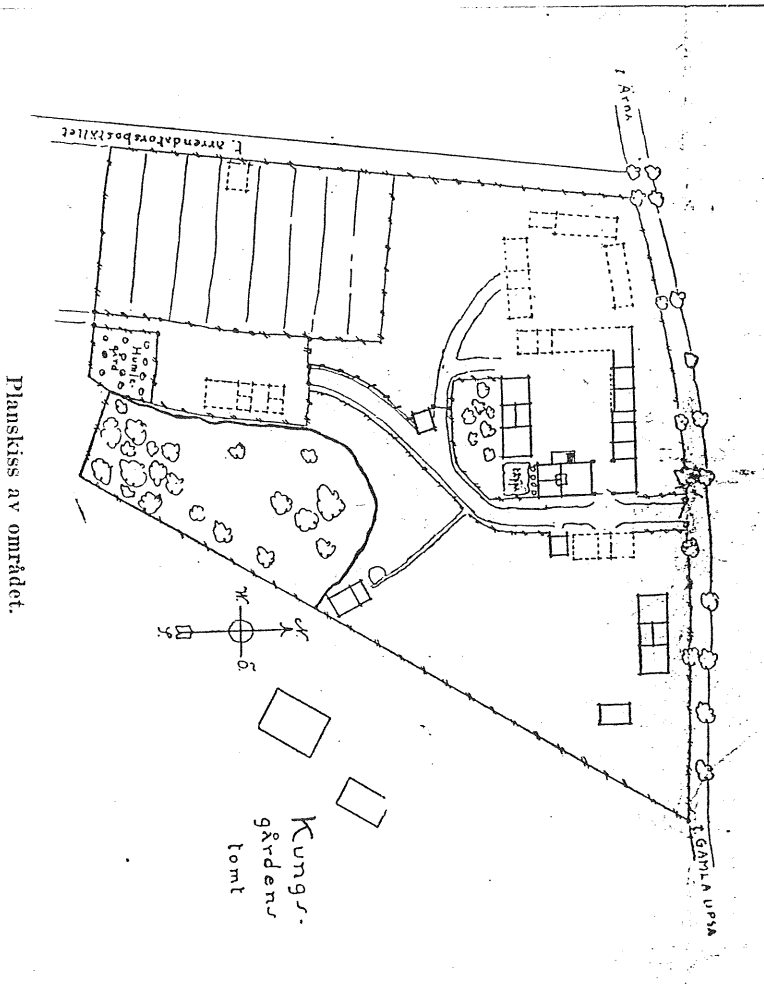
Perspektivskiss av anläggningen enligt den nu godkända planen.

Riksantikvarien har på tisdagen behandlat den av Disastiftelsen gjorda framställningen om godkännande av bebyggelseplan för det till stiftelsen upplåna området vid Disagården i Gamla Upsala.

Enligt vad antikvarien dr G. Hallström på förfrågan meddelat H. B. Riksantikvarien därvid i enlighet med dr Hallströms förslag för konsensens skull godkänt planen, under uttalande av de av denne ifrågasatta grundgrävningssarbetena i fornvärdens önskemålen.

Dr Hallströms ifrågavarande önskeintresse.

Skala 1:500

Planskiss av området.

riksantikvariens hörande, samt till sist att en arkeolog av stiftelsen förordnas att dagligen övervaka grundgrävningssarbetena i fornvärdens intresse. Dessutom förordnar han riksantikvarien snarast föranställa om upprättande av ett memorandum med vissa uppgifter för världen av Gamla Upsala fornminnesområde.

D:r Hallströms aktion något sen och — fåfång.

— Doktor Hallströms skrivelse är oss ej obekant, säger Disastiftelsens sekreterare, fil. kand. N. Ålenius, då Upsala Nya Tidning begär ett uttalande med anledning av antikvarien Hallströms skrivelse. Då platsen för den blivande centralupländska hembygdsgården skulle bestämmas och häradsdomare Erikssons förslag att lägga densamma i G:la Upsala syntes bli segerande förslag, kallade nämnden till sammanträdet — det var 4 juni i fjol — dels riksantikvarien, som lät sig representera av prof. Lindqvist, dels den ende av oss kände motståndaren till placeringen, konstnären Gunnar Hallström. Konstnären H. framförde därvid i huvudsak samma synpunkter som nu dr Hallström. Nämnden i sin helhet ansöt sig dock till en annan uppfattning, nämligen den som vid sammanträdet framställdes av prof. Serander: att den sista resten av den gamla bondebbyggelsen på Upsala slätten skulle ha en mycket naturlig plats i G:la Upsala och bilda ett komplement till arkeologiska och medeltida kulturminnen. Denna uppfattning blev också riksantikvariens, som tillstyrkte förväret av den föreslagna platsen.

D:r Hallströms aktion kommer alltså något sent. Att nämnden efter det noggranna utredningsarbete som skett, och efter att ha fått sin ansökan om upplåtelse av platsen beviljad riker uppbesiktet låter sig inte tänkas. Vi ha verkligen väntat länge nog på att få i ängssittan arbetet, sluttar vår intervjukrön.